

[Pia Kjærsgaard]

Netop ventelisterne har igennem årene givet anledning til mange berettigede debatter, og problemet er stadig langtfra løst. I Århus lavede man i foråret en udvidelse af operationerne, så de også blev foretaget om lørdagen. Det var populært, hurtigt og effektivt og helt efter Fremskridtspartiets ønske, der går ud på en 24 timers åbning af operationsstuerne, så længe det er nødvendigt af hensyn til patienter på venteliste.

Jeg har hørt, at det succesrige forsøg senere er standset på grund af mangel på bevillinger. Det er for dårligt, hvis det virkelig forholder sig på den måde. Der er utrolig mange, blandt andre mindre, selvstændige erhvervsdrivende, der kunne udnytte den ordening.

Man sparer dagpenge, og alt i alt mener vi i Fremskridtspartiet, at det vil være billigere, hvis man også åbner operationsstuerne i weekenderne og også gerne om natten. Man kan spare andre steder i samfundet.

Vi står altså i et dilemma, som skal finde en løsning. Besparelsen er det, der ligger lige for, og selv om man i amterne siger noget andet, er der stadig steder, hvor der kan foretages besparelser. Miljøhysteriet, som pressen så gerne bakker op bag, er ét emne, administrationen i amterne er et andet, og hvis man helt skulle følge Fremskridtspartiets ønsker, nedlagde man de overflødige mellemlid, som amterne er.

Men så langt er Folketinget ikke nået endnu, fordi man mangler nytænkning på dette område. Der er mange politiske partier, der indimellem udtaler, at amterne har overlevet sig selv, og at de skal nedlægges, men desværre har Folketinget ikke fulgt de udtalelser op. Hvis amterne efter en seriøs sparerunde stadig mangler penge til sundhedssektoren, vil Fremskridtspartiet godt se positivt på de ekstrabevillinger, der kan blive tale om, men vi vil først se nogle reelle besparelser i amterne, for dem savner vi.

Sundhedsvæsenet har normalt en positiv klang i offentligheden, og enhver, der har været indlagt på et sygehus, vil nok kunne nikke bekræftende til den indsats, personalet yder. Det sker desværre også, at nogle hospitaler oplever strejker blandt personalet, og det er helt uønsket. Fremskridtspartiet ønsker det forbudt ved lov at strejke i sygehusvæsenet, og det forslag har vi ved tidligere lejligheder fremsat, men det fandt ikke tilslutning.

Det er klart, at ventelisterne i hvert fald ikke afskaffes, hvis personalet ikke arbejder. Det er klart, at det forlænger ventetiderne, og det er ganske uacceptabelt. Vores forslag er blevet behandlet et par gange her i folketingsalen, men vandt desværre ikke gehør.

Spørgsmålet om nedlæggelse af de små nære sygehuse er også blevet flittigt debatteret både herinde og derude, hvor nedlæggelserne rammer. Fremskridtspartiet er meget interesseret i bevarelsen af de små sygehuse, ikke blot af hensyn til patienterne, men også af hensyn til de pårørende og såmænd også til personalet. De små sygehuse er ofte billige i drift og har anderledes patientvenlige omgivelser, der ikke leder tanken hen på menneskefabrikker. Derudover viser det sig lige så ofte, at de er billigere i drift end menneskefabrikkerne og derfor burde bevares. Alligevel ser vi amtsbeslutninger, der virker som hul i hovedet, nemlig når man af sparehensyn – siger man – lukker vigtige afsnit og således amputerer et lille effektivt lokalt hospital. Det er endnu en begrundelse for at nedlægge amterne i stedet for, så kunne sundhedsministeren få hospitalsvæsenet ind under sit ministerium og dermed kalde det et ægte sundheds- og hospitalsministerium.

En af de glædelige nyskabelser herhjemme har været åbningen af private hospitaler, hvor ventelistepatienter er et ukendt begreb, og hvor offentlige ventelistepatienter kan få behandling og hjælp. Mange har allerede brugt sparepenge til nødvendig behandling og har droppet ferien eller udskiftningen af bilen. Det er et fint alternativ, og jeg skal understrege, at det er et alternativ til det offentlige sundhedsvæsen. Der er også mange amtsborgmestre, har jeg noteret, af vidt forskellig politisk observans, der er tilfreds med den ordening og udnytter den i deres amter.

Der findes også en lang række mindre opgaver, som burde lægges ud til praktiserende læger og speciallæger, hvis de kan klares på klinikken. Mange småskavanker kan ordnes billigere disse steder, og det kan være med til at nedbringe ventelisterne.

Så må vi ikke glemme, at mange hospitalsstuer er belagt med mennesker og ikke med egentlige patienter. Jeg tænker på gamle mennesker, der ikke er syge, men som skal på plejehjem eller under tilsyn i hjemmet. De har intet reelt at gøre på hospitalernes område, for de er ikke syge, de er bare blevet gamle.